

[Indenrigsministeren.]

var indtil Oktober i Fjor højst 4 Kr. for Forsørgere og 3½ Kr. for Ikke-Forsørgere, og efter den nugældende Lov af 1. Juli 1927 er den henholdsvis 4 Kr. og 3 Kr., og jeg antager, at Gennemsnittet i Praksis ligger omkring 3 Kr. og ca. 1½ Kr. Af Fonden ydedes der saa 2/3 i Refusion. Men her foreslaar det ærede Medlem i Virkeligheden at legalisere Udbetaling af et hvilket som helst Beløb pr. Dag, som Hjelpekassebestyrelserne maatte finde paa at yde. Der staar, at denne Krischjælps Størrelse skal fastsættes efter Regler, som træffes af den vedkommende Kommunalbestyrelse, og uanset hvordan nu den enkelte Kommunalbestyrelse maatte fastsætte disse Regler, skal Arbejdsløshedsfonden refundere, men dog indenfor visse Grænser, idet Refusionen ikke kan andrage mere end 4 Kr. pr. Dag, og heller ikke maa den overstige ¾ af Kommunens Udgifter.

Lad os nu som Eksempel paa, hvorledes dette vil virke, først tage en Familieforsørger med et Barn. Han kunde ifølge Loven af 4. Marts 1924, altsaa den, der gjaldt indtil 1. Oktober i Fjor, faa to Trediede af 4 Kr., det vil sige 2 Kr. 66 Ø., saa kunde han faa 39 Ø. til sit Barn og 60 Ø. i Forsørgerhjælp, det vil sige 3 Kr. 65 Ø., og deraf refunderede Fonden de to Trediede, det vil sige 2 Kr. 43 Ø. Men ifølge det Forslag, som det ærede Medlem her stiller, kan Kommunen frit disponere over, hvad den vil give ham, og saa skal Fonden deraf refundere 2 Kr. 55 Ø., det vil sige mere, end den skulde bære indtil 1. Oktober 1927.

Og tager vi som et andet Eksempel en Forsørger med 4 Børn, ja, saa var den daglige Ydelse ifølge Loven af 4. Marts 1924 2 Kr. 66 Ø., 1 Kr. 56 Ø. i Børnetillæg og 60 Ø. i Forsørgertillæg, i alt 4 Kr. 82 Ø., hvoraf Fonden refunderede de to Trediede, det vil sige 3 Kr. 21 Ø. Men ifølge det ærede Medlems Ændringsforslag skal Kommunalbestyrelsen have ubegrænset Frihed til at fastsætte en hvilken som helst Understøttelse, og deraf skal Arbejdsløshedsfonden betale 3 Kr. 45 Ø., altsaa ogsaa i dette Tilfælde ikke uvæsentligt mere, end hvad den skulde bære under den tidligere gældende Arbejdsløshedslovgivning.

Jeg gentager, at dette Forsøg paa en Løsning af Opgaven vil jeg have min Opmærksomhed henvendt paa ved de Overvejelser, som maa foretages paa Grundlag af det Materiale, jeg i den allernærmeste Fremtid venter at faa tilvejebragt. Det ærede Medlem maa endelig ikke tro, at det paa nogen Maade er min Hensigt at gaa saa

vidt, at der aabnes den frie Bane, som det ærede Medlem her anviser. Det ærede Medlem vil maaske sige: Ja, men den er jo fri nu i Henhold til Hjelpekasseloven. Men det ærede Medlem ved jo godt, hvad Hjelpekasselovgivningen bestemmer i saa Henseende. Den tillader kun at give det nødvendigtste og kun efter Undersøgelse i hvert enkelt Tilfælde.

Jeg tror, at jeg med disse Bemærkninger har været inde paa det meste af det, som selve Lovforslaget giver Anledning til at omtale, og jeg skal slutte med at gøre nogle faa Bemærkninger til de ærede Ordførere.

Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen siger, at det, de arbejdsløse ønsker, er først og fremmest Arbejde. Det er jo en Udtalelse, der er fremsat her i Tinget mangfoldige Gange, og en Udtalelse, som gudske lov for det store Flertals Vedkommende er ganske rigtigt. Men saa skulde det ærede Medlem og hans Meningsfæller bidrage, hvor de kunde, til at faa Arbejde sat i Gang i Stedet for Understøttelse, og jeg henleder i denne Forbindelse det ærede Medlems Opmærksomhed paa den største af vore Købstæder, Aarhus; der tror jeg han blandt sine Partifæller vil finde en rig Arbejdsmark, paa hvilken han kan udfolde sine Bestræbelser i saa Henseende.

Jeg var ganske forberedt paa at Krisekasserne kunde komme til at støde paa Vanskeligheder i Starten. Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen har her sagt, at kun ganske faa Kasser har været i Stand til at magte Opgaven, og det er desværre rigtigt. Ogsaa paa dette Punkt vil jeg i den nærmest kommende Tid have min Opmærksomhed henvendt, naar jeg nogenlunde har faaet Klarhed over, hvad den Vinter, der dog nu nærmer sig sin Slutning, har foranlediget af Udgifter som Følge af Arbejdsløshed. Men naar nu det ærede Medlem Hr. Einer Jensen siger, at kun eet Fagforbund, nemlig Smedeforbundet, har hjulpet Krisekassen indenfor Faget til Startkapital, idet den har ydet 500 000 Kr., vil jeg spørge det ærede Medlem, om han nu ogsaa er ganske vis paa, at det var det eneste Fagforbund, som havde magtet at bidrage til Opgavens Løsning. Det kan jeg ikke tro det ærede Medlem er. Nej, Smedenes Fagforbund var under en Ledelse, som forstod denne Opgaves Betydning, og som havde Autoritet til at gøre en Indsats for Opgavens Løsning, men andetsteds har man mig bekendt ikke gjort Forsøg i saa Henseende. Jeg har omtalt, hvorfor jeg netop under Hensyn til Kassernes Laane-